

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πενίαν και άτριαν

άφαιρείται παιδία. Σολ. γ. 18.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΓΙΑ ΤΗ 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Συνέχεια του περί Δημοσιότητας άρθρου.

Δι' ακρόλογον γάρ και κατά δευτερον λόγον η Δημοσιότης, ως μέσον επιτηδεύον εις έξασφάλειαν τής έμπιστοσύνης του λαου, και τής ουγκαταθέσεως αυτού εις τσα η συνάλευσις λαμβάνει νομοθετικά μέτρα.

Η ύποψία περιπολεί πάντοτε περί τδ Μυστήριον, και νομίζει ότι ανακαλύπτει έγκλημα, όπου βλέπει την ύποκρισην του Μυστηρίου. άπατάται δέ σπανίως. διατί να κρύπτεται, υς δέν φοβείται να φανρωθῃ; υς χρησιμεύει την κακίαν τδ να περικυκλουται από σκότος, τδσω πλέον ώφελει την άδωότητα τδ να περιπατη έν σταθερά Μεσημβρία δια τον φόβον μη έκληρωθῃ, ως ηέναντία αύτης κακία. Τδ καλλίτερον σχέδιον προπαρασκευασμένον εις το σκότος τραυάζει πολλές πολύ πλέον, παρά τδ κακόν σχέδιον, δηλαδή μασίως έκτεθηένον.

Αλλ' εις πολιτικήν φανεράν και έλευθέρην, όπου έμπιστοσύνη και άσφάλεια, δέν λέγω δια τον λαόν, αλλά δι αυτούς τους κυβερνήτας και αντιπροσώπους του λαου, δίδε

ὡς βάζειν, ὅτι τίποτε δὲν εἴμπορεῖς νὰ πράξεις ἀνευ τῆς εὐ-
 δήσεως τοῦ λαοῦ· δεῖξον εἰς αὐτὸν, ὅτι δὲν δύνασαι νὰ τὸν
 ἀπατήσῃς, καὶ οὕτω θέλεις σηκώσῃς ὅλα τῆς δυσαρρεσκείας τὰ
 ἔπλα, τὰ ὅποια ἄλλως εἰδυότο οὗτος νὰ ερέψῃ κατὰ σοῦ·
 τὸ κοινὸν σὲ ἐπιστρέφει μὲ τὸκον τὴν ὁποῖαν εἶδες εἰς αὐ-
 τὸ ἐμπιστοσύνην· ἡ συκοφαντία χάνει τὴν δύναμίν της, καὶ
 οἱ ὄψεις αὐτῆς τρέφονται μὲ φαρμάκι ἐντὸς τῶν σπηλαίων,
 ἐπειδὴ ἡ λάμψις τῆς ἡμέρας τοῦς εἶναι θανατηφόρος.

Ὅτι δὲ μία μουσικὴ πολιτικὴ ἀποφεύγει κάποτε μερικὰς
 δυσκολίας δὲν τὸ ἀρνοῦμαι· ἀλλὰ δὲν ἀμφισβῆλω, ὅτι προῖόν-
 τος τοῦ χρόνου ἀντὶ τῆς ὀλιγοσεύσης τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν τὴν
 ἀξάνει· καὶ, ὅτι ἀπὸ δύο Κυβερνήσεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν διὰ
 τῆς μουσικῆς, ἡ δὲ διὰ τῆς Δημοσίου ὁδοῦ βαδίζει, ἡ τελευ-
 ταία λαμβάνει ἰσχὺν, εὐτολμίαν, καὶ ὑπέληψιν, τὰ ὅποια
 τὴν κατασαίνουσαν ἀνωτέραν ὄλων τῶν ἀποκρύφων προτερημά-
 των τῆς πρώτης.

Αἱ δημοσίαι βουλευσεις, καὶ διαφιλονεικῆσεις συντείνουσαν
 τὰ μέγιστα εἰς ἐνδυνάμωσιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπανεργαῖ-
 σιν εἰς τὸ Γενικὸν πνεῦμα τοῦ ἔθνους· εἰς αὐτὰς αἱ ἀντι-
 λογίαι ἀνασκευάζονται, καὶ οἱ ψευδεῖς θόρυβοι καταπαύον-
 ται εὐκόλως· ἡ δὲ ἀντίστασις μὲ ὄλην της τὴν ὀρμὴν ἀντὶ
 νὰ βλάβῃ ὀφελεῖ οὐσιωδῶς τὴν ἀξίαν καὶ τὸ θάρρος τῆς Κυ-
 βερνήσεως· καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἔνοιαν εἴμπορεῖ νὰ εἴπῃ
 τις, ὅτι «ἐκεῖνο ὅπου ἀνθίσταται ὑποσηρί-
 ζει» (α)· ἡ δὲ Δημοσίος ἐξουσία ἀσφαλίζεται πλεῖστον,
 ἀφ' οὗ τὰ δύο μέρη διαφιλονεικῆσαντα, μάρτυρα τῆς διαφι-
 λονεικῆσεως τῶν εἶχον ὀλόκληρον τὸ ἔθνος.

Παντὸς ἔθνους, τὸ ὅποιον ἔθελεν ἔχει πολὺν καιρὸν δημο-

(α) Τὸ ῥητὸν τοῦτο εἶναι ἐνὸς Γάλλου ἀξιωματικοῦ ἐνῶ ὁ
 Ναπολεὼν, εὐρισκόμενος εἰς τὴν μέθην τῆς δόξης καὶ τῆς
 δυνάμεώς του, ἐκαυχάτο, ὅτι κατάρθωσε νὰ μὴ εἶναι ἄλ-
 λο τι ἢ Γερουσία καὶ τὸ Νομοθετικὸν Σώμα, παρὰ οἱ ὑπα-
 κλινεῖς ἐκτελεσαὶ τῶν θελήσεών του, ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος τῶ
 ἀπεκρίθη, «Ναὶ Βασίλειον, ἀλλ' ὅτι ἀνθίσταται, ὡς
 ποσηρίζει».

αἴους Συνελεύσεις, τὸ γενικὸν πνεῦμα ἐξυψοῦται παράπολυ·
 αἱ ὑγιεῖς ἰδέαι γίνονται κοινότεραι· αἱ ἐπιβλαβεῖς προλή-
 φεις δημοσίως πολεμοῦμεναι χάνουσι τὴν ἐπιρροὴν των· ἡ
 ἀγυρτεία τῶν Δημαγωγῶν, καὶ αἱ ἀπάται τῶν συκοφαντῶν ἀνα-
 καλύπτονται· αἱ μεγάλαι ἀρεταὶ τιμῶνται πανδήμως, καὶ
 αἱ ματαίωσπουδίαὶ τῶν ἐπιπολαίων ἐκτριμῶνται ἀναλόγως τῆς
 ἀξίας των· ἕξις δὲ τις τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς ἐρεῦνης εἰσ-
 χωρεῖ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, καὶ τὰ πάθη,
 συνειθισμένα εἰς δημοσίον πάλην, μαρθάνουσι νὰ κυβερνῶνται
 ἀμοιβαδῶν, χωρὶς νὰ προξενῶσιν ἐκεῖνας τὰς παραχὰς, τοὺς τρῶ-
 μους, καὶ τὰς ὑποφίας, ὅσα εἰς ἀνελεύθερα ἔθνη ἀκολουθεῖσιν.
 Ἡ τάξις μάλις, ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τὰς διαφιλονεικῆσεις
 τῶν δημοσίων πολιτικῶν Συνελεύσεων, μορφοῦται κατὰ μίμῃ-
 σιν τὸ πνεῦμα τοῦ ἔθνους, καὶ φαίνεται ἐπαναγεννωμένη,
 ἕως καὶ εἰς αὐτὰς τὰς μερικὰς καὶ ἰδιωτικὰς Συνελεύσεις,
 ὅπου ὁ λαὸς ἀρέσκειται νὰ ἀνευρίσκῃ τὴν κανονικότητα, τῆς
 ὁποίας τὴν ἰδέαν ἔλαβεν εἰς τὸ μέγα πρωτότυπον. [ἀκολουθεῖ]

Ἀκολουθία τῶν Παρατηρήσεων τῆς Πό-
 λεως Ναυπλίας.

Αἱ σημαντικαὶ Πόλεις, καὶ ἡ φιλοκαλία τῶν κατοίκων αὐ-
 τῶν διακρίνονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀπὸ τὰ κοινὰ κατασημά-
 τά των· καὶ ἡ φροντίς τὴν ὁποῖαν οἱ Πολῖται λαμβάνουσι
 εἰς αὐτὰ, γίνεται ἡ εἰκὼν τῆς ἠθικῆς βελτιώσεως των.

Εἰς τὴν σημερινὴν σημαντικωτέραν Πόλιν τῆς Ἑλλάδος
 εἶδαμεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν σχολείον, ἐνῶ εἰς ἄλλας κα-
 τωτέρας βλέπει τις, ὅχι μόνον σχολεῖα, ἀλλὰ καὶ τὴν πρῶ-
 τὴν φροντίδα τῶν Πολιτῶν ἀσιερωμένην εἰς αὐτὰ, ὡς τὸ
 μόνον μέσον τοῦ ἀνθρωπισμοῦ των. Εἶδαμεν, ὅτι εἰς τὴν
 Πόλιν ταύτην δὲν ἐπροχώρησεν ἄλλο, παρὰ τὴν διαφθορὰν καὶ
 πολιτέλειαν, τέλος, καὶ ἀπὸ τὸ κατὰ περίεσιν συσθεῖν-
 δι' ἐξόδων μιᾶς ἑταιρίας διμβσίον Νοσοκομείου αἰσθάνεται τις
 τὴν ἀφιλοκαλίαν τῶν κατοίκων τῆς Πόλεως ταύτης.

Τοῦτο εἶναι ἐγκαταλειμμένον τὴν σήμερον εἰς μόνην τὴν
 διακρίσιν ἐνὸς ἀτόμου. Τὸ ἀτομον τοῦτο εἶναι καὶ ὁ Ἴα.

πρός του καὶ ὁ ἐπιστάτης του, εἶναι τὸ πᾶν. Κανείς ἀπὸ τοὺς Πολίτας δὲν λαμβάνει τὴν παραμικρὰν δι' αὐτὸ φροντίδα. Ἐπειδὴ οὐδὲ Κοινότητα πραγματικὴν ἔχει ἡ Πόλις αὕτη, διὰ τὰ λαμβάνει τὴν φροντίδα τῶν Κοινῶν.

Αλλοίμονον, εἶπεν ὁ παρατηρητής, ἄφου ἐπαρατήρησεν ὀλίγον τὴν κατάστασιν τοῦ Νοσοκομείου τούτου, εἰς τοὺς ὄσους λάβουσι τὴν δυσυχίαν νὰ καταφύγουν εἰς αὐτὸ διὰ νὰ ἰατρευθῶσι· ἢ μετάστασις τοῦ Βίου καταστὰ ἀφελκτικῶς ἢ μὴν θρασκία των! Ἰσάμενος εἰς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τοῦ Νοσοκομείου τούτου ὁ παρατηρητής, καὶ βυθισμένος εἰς μίαν μεγάλην ἀθύριαν διὰ τὰ καθημερινὰ σφάλμα, τὰ ἅποια γίνονται καὶ εἰς τὸν Βωμόν τούτον, τὸν παρουσιάσθη ἔσφραγμα ἔμπροσθέν του εἰς φραγκοφωρεμένον, μετὸν ἅποιον ἔκαμαν τὸν ἀκλόουθον διάλογον.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ καὶ ΦΡΑΓΚΟΦΩΡΕΜΕΝΟΣ.

Παρατηρ. Αὐτὸ εἶναι τὸ Νοσοκομεῖον τῆς Πόλεως ταύτης, Φραγκοφ. Μάλισα. Π. Τὸ Οἶκημα ἀνήκει εἰς τὰ Κοινῶν, ἢ εἰς τινὰ μερικὸν Πολίτην; Φ. Εἰς τὸ Κοινῶν· πλὴν ὅς κοινὸν ἴθελον εἶσθαι τὴν σήμερον καταδαφισμένον ἀνδρὶν τὸ ἐπεριποιεῖτο ἕνας Χριστιανὸς ἐδῶ. Π. Ἀπὸ τὴν οἰκωρὰν κατάστασιν, τὴν ἁποῖαν ἐπαρατήρησα μέσα εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τούτο, ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀταξίαν του, ἀπὸ τὴν φαρμακοποιίαν του καὶ λοιπὰ φαίνεται, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν δὲν εὐρίσκονται Ἴατροί. Φ. Τί περιγιάζει! ἔν σήμερος μέσα Ἴατρον εὐρίσκεται μέσα εἰς τὴν Πόλιν ταύτην καὶ μάλισα διαφόρων συστημάτων, ἄλλοι δηλ. τοῦ Βρουσσι, ἄλλοι τοῦ Βρουσσι, ἄλλοι τοῦ Τομαζίνη, ἄλλοι τοῦ Φράγκ. καὶ ἄλλοι ἄλλων· ἐκεῖνοι ὅμως τοῦ Βρουσσι κάμνουσι μεγάλα θαύματα εἰς τοὺς Πολίτας αὐτῆς. Π. Εὐγε των, πλὴν πῶς εἶναι φυλάττουσι καὶ ἐκεῖνο τὸ τοῦ Ἰπποκράτους ἀξίωμα, τὸ εἶναι φιλοφροσινὴ πάρεσι φιλοταχνίη, διὰ νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς ἐνταῦθα ἀσθενεῖς; Φ. Διότι τὸ Νοσοκομεῖον ἔχει τὸν Ἴατρον του, καὶ οὐτε συγχωρεῖ εἰς ἄλλον νὰ πατήσῃ μέσα. Δὲν παρατήρησες μάλισα τὰ συχνάκις ἀνανεωμένα, τὰ αὐτὰ

γραμματίαιά του ἐκεῖνα, μετὰ τὰ ἅποια προσκαλεῖ τοὺς πτωχοὺς νὰ τοὺς ἐπισκέπτεται ἀμισθί. Π. Μὲ φαίνεται, ὅτι ἐπαρατήρησα τινὰ ἐξ αὐτῶν, πλὴν ἀπ' ὅσον ἐθυμοῦμαι, οὐδὲ τὰ γραμματίαιά του ταῦτα, οὐδὲ ἀεὶ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον πράξεις του μυρίζουσι ἀπὸ ἰατρικὴν. Φ. Ὅχι μυροδία Κύριε· ἀλλ' αὐτὸ ἄχρημα ἰατρικὴ εἶναι ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ Ἴατροῦ τούτου. Π. Εἰπέ με σὲ παρακαλῶ ὅλοι οἱ Ἴατροί, τοὺς ἁποῖους μ' ἀνάφερες ἐδῶ ἐπάνω, ομοιάζουν τὸν Ἴατρον τούτον; Φ. Καὶ ποῦ εἶναι ἄξιοι αὐτοὶ νὰ παρουσιασθῶν ἔμπροσθέν του. Π. Πολλὰ καλὰ, δὲν με μένει τώρα καμμίαν ἀμφιβολίαν διὰ τὴν ἁποῖαν ἔλαβε ποτὲ ἀνομισίαν τοῦ Νεκροταφείου ἢ Πόλις αὕτη· εἰπέ μόνον σὲ παρακαλῶ, ἀν' ἐξέουρη, ἔρχονται ἀρκετοὶ ἀσθενεῖς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τούτο; Φ. Πλῆθος. Π. Ἴατροὶ δὲ ἀπὸ αὐτοὺς ὁ Ἴατρος; Φ. Πολλοὺς· ἐγὼ ἴσως ἐνθυμοῦμαι δέκα, καὶ δὲν εἶναι ἐκδὸν πέντε χρόνοι, ἀπ' αὐτῶν ἀνεδέχθη τὸ Νοσοκομεῖον τούτο ὁ σημερινὸς Ἴατρος του. Π. Ὡς ἀν ποῖος σὲ παρακαλῶ; Φ. Οἱ ἡμῶν ἴσως ἐξ αὐτῶν γυναῖκες δημόσιαι, αἱ ἁποῖαι ἔμωσ διότι δὲν ἐφυλάχθησαν, ἀπ' οὐ εὐγύναν ἐξω ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον· δὲν ἔκαμαν εἰς αὐτὰς καὶ ὅλην τὴν ἐνεργειαν τῆς ἰατρικῆς του· ἔπειτα εἰς αὐτὸ τὸ Νοσοκομεῖον ἰατρευθῆ ὁ μακαρίτης Β. . . . ὁ μακαρίτης Κ. . . . ὁ μακαρίτης Δ. . . . καὶ ἄλλοι τόσοι μακαρίται. Π. Βασίλ κατὰ λόγον παρακαλῶ τῶν, ὅσοι εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται; Φ. Μάλισα· ἀλλ' ὅσον εἶναι ἀκριθὲς ὁ κατάλογος τῶν εἰσερχομένων, τόσο παραμελεῖται ὅμως ἐκεῖνος τῶν ἐξερχομένων· διότι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτοὺς τοὺς εὐγάζουσι ἄλλοι, ἀπὸ μίαν ἄλλην μικρὴν θύραν τῆς αὐλῆς ἐκεῖ, ὅπου βλέπετε πλεῖστον καὶ τὴν μικρὰν ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ἁποῖαν γίνεται καὶ ἡ τελετὴ ἐκεῖνη τῆς παρακλήσεως τῆς εὐδοξίας των. Π. Ποῖαν θύραν λέγεις; Φ. Ἐκεῖνην, ἢ ἁποῖα ἀνοίξει τώρα, καὶ τῆς ἁποῖας ἡ ὕδρις φαίνεται πῶσον συγχωπημένη. Π. Καὶ ποῦ ὑπάγει ἐκεῖνη ἡ ὕδρις; Φ. Ἐως ἐκεῖ παρεπάνω ὀλίγον. Π. Ποῦ; ἐγὼ βλέπω ὅτι ἀνεβαίνει ὑψηλά. Φ. Ναι, εἰς τὸν Οὐρανόν, ἔτσι οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Π. Καλόν, ἢ ψυχῆ των ὑπάγει εἰς τὸν Οὐρανόν ἐν-

θα οἱ δίκαιοι ἀνακαυθονται. Τὰ σώματα των ὅμως τί γίνονται; Φ. Τὰ ἐνταφιάζουσι ἐκεῖ ὅπου βλέπεις τὸν περίβολον. Π. Μόσα εἰς τὸν περίβολον τοῦτον; μίσα εἰς τὴν Πόλιν; Φ. Ναί. Π. Εἰπέ με καὶ τὰ πράγματα των τί γίνονται; Φ. Μένουν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἱατροεπιστάτου καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ Νοσοκομείου. Π. Μεγάλη ἀξίότης εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον! ἢ μεγαλτέρα ὅμως ἀπὸ ὅλας εἶναι ἢ ἐφευρέσεις τοῦ νὰ ἔχη κλησίον του τὴν οὐράνιον ἑδὸν. Φ. Βέβαια, ἐνῶ πρέπει νὰ ἠξεύρη, ὅτι καὶ εἰς τοὺς Ἱατροὺς καὶ εἰς τοὺς Πολίτας ἐπέθεσε κατὰ τοῦτο πολλὰς δυσκολίας, ἢ Ἀστυνομία τῆς Πόλεως, καὶ τὸ περιεργότερον μάλιστα, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐνταφιασθῇ τις χωρὶς διαβατήριόν της, ὡς νὰ ἤθελαν παγαίνει οἱ Νεκροὶ εἰς τὸ Ἄργος· ὡς μεγαλόνους λοιπὸν ὁ Ἱατρός οὗτος ἐφευρῆκε τὸν τρόπον τοῦτον, καὶ ἀποφεύγει ὄχι μόνον τὴν Ἀστυνομίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ γνωρίζῃ τὸ Κοινὸν, πόσοι ζοῦν, καὶ πόσοι ἀποθνήσκουν. Π. Καλὰ· πῶς δὲν φοβοῦνται ὅμως οἱ κάτοικοι τῆς Πόλεως ταύτης τὰς βλαβεράς ἐκείνας ἀναθυμιάσεις τῶν νεκρῶν; Φ. Οὐδὲ κὰν τὸ συλλογίζονται· ἐκεῖνοι ἔχουν μεγάλην δυσαρέσκειαν· διότι τοὺς διέταξεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνταφιάζουσι τοὺς νεκροὺς των ἔξω τῆς Πόλεως. Π. Καὶ διατί δὲν διέταξε καὶ τὸν Ἱατροεπιστάτην τοῦτον νὰ ἀκολουθῆσθαι τὸ ἴδιον τῶν Πολιτῶν παράδειγμα; Φ. Καὶ ποῦ ἐξεύρει ἡ Κυβέρνησις τί κάμνει αὐτὸς; ἔπειτα ἤμπορῶ νὰ σὲ εἰπῶ καὶ τοῦτο, ὅτι ἀπ' οὐ ἐκρέμασε εἰς τὸ δωμάτιόν του τὴν καθέκταν ἐκείνην, καὶ τὴν ἐχρυσόγραφε κηδία δὲν τολμᾷ κανεῖς, οὔτε κὰν νὰ τὸν ὀμιλήσῃ. Π. Δὲν μὲ λέγεις ποῦ ἐσπούδαξε τὴν Ἱατρικὴν; εἰς τὴν Πίσσαν; Φ. Ὁχι. Π. Εἰς τὸ Παταύϊον; Φ. Ὁχι. Π. Εἰς τοὺς Παρισίους; Φ. Ὁχι. Π. Εἰς τὸ Λονδίνον; Φ. Ὁχι. Π. Εἰς τὸ Βερολῖνον; Φ. Ὁχι. Π. Εἰς τὴν Βιέννην; Φ. Ὁχι. Π. Εἰς τὴν Ἄνω Γερμανίαν; Φ. Ὁχι. Π. Μήπως εἰς τοῦ Ἁγίου Βίκου τὴν Ἀκαδημίαν; Φ. Ὁχι. Π. Ποῦ ἔς τὴν κατάραν λοιπὸν; Φ. Ἐκεῖ ἐσμάρτησε πλέον. Φαίνεται ὅμως ὅτι εἶσε ἀγράμματος διόλου, Κύριε, καὶ νὰ μὲ συγχωρήσῃς. Δὲν ἀνέγνωσε βέβαια τὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ Ξενοφάντος

διὰ τὰ ἴδῃς ἐκεῖ τί λέγει ὁ Σωκράτης, ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ Ἐδουδήμου. Π. Καὶ πῶς παρασαίνει τὴν Ἱατρικὴν; Φ. Ἄκουσι. „Παρ' οὐδενὸς μὲν πάποτε, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὴν Ἱατρικὴν τέχνην ἔμαθον, οὐδ' ἐζήτησα Διδάσκαλον ἐμαυτῶ γενέσθαι τῶν Ἱατρῶν οὐδένα, διατετέλεκα γὰρ φυλαττόμενος, οὐ μόνον τὸ μαθεῖν τί παρὰ τῶν Ἱατρῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ δοῦναι μαθηθῆναι τὴν τέχνην ταύτην. Ὅμως δέ μοι τὸ Ἱατρικὸν ἔργον δοτε· πειράσομαι γὰρ ἐν ὑμῖν ἀποκινῶν, δυνεῶν μαθάνειν“. Π. Ὡραῖα ἐφαρμογὴ λοιπὸν καὶ διὰ τὸν Ἱατρὸν τοῦ Νοσοκομείου τοῦτου. Φ. Τὸ ἑκατάλαβες ὅμως; Π. Τὸ ἑκατάλαβα· διότι εἶναι γραμμένον ἀπὸ τὸ γλαφυρὸν τοῦ Ξενοφάντος κονδύλι. Φ. Ἄν θέλῃς νὰ σ' ἀναγνώσω καὶ τὴν παράφρασιν τοῦτου, τὴν ὁποῖαν ἔχω εἰς τὸν κόλπον μου. Π. Σ' εὐχαρισῶ, εἰπέ με μόνον πῶς ὑπαφέρουν τὸν Ἱατροεπιστάτην τοῦτον οἱ κάτοικοι τῆς Πόλεως ταύτης; Φ. Αἶ, καὶ τί σοχάζεσαι; ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Πόλεως ταύτης εἶναι Χῖοι, Ἰωαννῖται, Σμυρναῖοι, Κυθωνεῖς καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι; αὐτοὶ ἔχουν τὸν ἰδιαιτέρον των σκοπὸν, τὴν ὄχι ἐπαινετὴν ἰδιότητιαν, καὶ εἰς αὐτὴν ἀγαθοῦ μόνον νὰ περιορίζονται. Δὲν βλέπεις, ἂν ἐφρόντισαν ἀκόμη νὰ κάμουν κἀνὲν σχολεῖον διὰ ν' ἀνθρωπίσουν τὰ τέκνα των; Π. Ἐχεις δίκαιον. Πῶς τὸν ὑποφέρει ὅμως ἡ Κυβέρνησις; Φ. Ἐκείνος τὰ ἔχει καλὰ μὲ τὸν Δασματελώνην, ἀπὸ τὸν ὁποῖον λαμβάνει καὶ τὰ εἰσοδήματα· αὐτὸς τὸν συζητεῖ ὅπου ἀθήκει, καὶ οὕτως ἀρμενίζει κάλιστα. Κι ἔπειτα, ἂν ζητήσῃ νὰ τὸν ἐκβάλῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις, πῶς ἔχει σοχάζεσαι νὰ ξεμπερδευθῇ ἀπὸ τὰ κατὰ σιχά του; ἐνὸς οἱ κάτοικοι τῆς Πόλεως Ναυπλίας εἶναι τοιοῦτοι, ὅποιοι εἶναι, οὔτε σχολεῖον ἔλπιζε νὰ ἴδῃς εἰς τὸ Ναύπλιον, οὔτε Νοσοκομεῖον οὔτε ἄλλο τί καλὸν· μάλιστα καὶ ἂν ὁ Νέος Διοικητὴς καὶ Ἀσυνόμενος Ναυπλίας, εὐαρεστηθοῦν νὰ περιορισθοῦν εἰς τὰ ἔκρη τῶν προκατόχων των, τότε πλέον ἀλλοίμονον.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εἰς τὸ 68. φύλλον τῆς Γεν. Ἐφημερίδος βλέπομεν μίαν Προκήρυξιν τοῦ Κ. Α. Πολυζωΐδου, εἰς τὴν ὁποῖαν φαίνεται, ὅτι ἐνῶ διέτριβε εἰς Παρισίους μετέφρασε νεώτερόν τι σύγγραμμα σοικειῶδες περὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας τοῦ κυρίου

Ἰωσήφ Αρνούττου, καὶ ὑπὲρ τὴν μετάφρασίν τοῦ Συγγράμμα-
τος τούτου σκοπεῖ νὰ τυπώσῃ τάραι, ἀλλὰ διὰ τοῦτο προσκαλεῖ
τοὺς Ἕλληνας, γὰρ τὸν συνδράμοσι, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν
καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ ἴδιοι, ὑπὲρ θέλουσι ἀποδεχθῆ τὴν προκλη-
σὴν τοῦ ταύτου, μὲ προθυμίαν, ὠφελήθη δὲ καὶ ἀπὸ τὰ πύ-
νημά του τοῦτο, διὰ ὠφελήθησαν καὶ ἀπὸ τὰς μεταφράσεις
του, ἐκείνας τῶν Συνταγμάτων τῆς Ἀγγλίας, Ἀρκτῶας
Ἀμερικῆς κλπ., καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν σύντομον θεωρίαν του
ἐκείνην, περὶ διαφόρων Κυβερνητικῶν Συστημάτων, καὶ μάλι-
στα περὶ τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ κλπ. Τὸ περὶ οὗ δὲ λόγος
Βιβλίον θέλει ἔχει μῆκος ὀγδόου, καὶ περιέχει τετρακοσίας
σελίδας περίπου. Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γειτονικά αὐτῆς μέ-
ρη, διαρέεται ἡ τιμὴ του πρὸς ποίηκος 7. Γνωρίζοντες τὸν
ἄνδρα ἐλπίζομεν, ὑπὲρ καὶ ἡ ἐκλογὴ καὶ μετάφρασις τοῦ Συγ-
γραμμάτος τοῦ τούτου θέλουσι εἶσθαι ἄξια τῆς εὐχῆς τῶν Ἑλ-
λήνων, καὶ τῆς ὑπαλήψεως τὴν ἐποίησαν πρὸς τὸν Κ. Α. Πο-
λυζωΐδην ἔχουσι.

Ἐκ τῶν Μύθων τοῦ Κεραΐ.

ΕΛΠΙΣ ΚΑΙ ΦΟΒΟΣ.

Ἔθριζεν ὁ φόβος τὴν Ἑλλάδα, ἐς αἰτίαν νὰ τὸν ἰνομά-
ζωσιν οἱ ἄνθρωποι πολλάκις Μάταιον. Ἔθριζε πάλιν ἡ
Ἑλπίς τὸν φόβον, ὡς αἰτίον νὰ τὴν ἰνομάζωσιν Μεταί-
αν. Ἐγὼ, ἔλεγεν ὁ φόβος προφυλάττω τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ
τὰς δυστυχίας των, καὶ εἰς ἐπιχειρήσεις μεγάλων πραγμάτων
τοὺς θεορῶνα. Τοὺς πλανᾷς ὡς μάγισσα, ἐφύλαξεν ὁ Φόβος
πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Βασιλεύεις, ἀπεκρίνετο θυμωμένη ἡ Ἑλ-
πίς, ὡς σκληρὸς τύραννος, τὰς ψυχὰς των καὶ τὰς κατάσαι-
νει ἀνένδρους. Παροῦσα κατὰ τύχην ἡ φρονήσις. Τί σὲ
ὠφελεῖ, τοὺς εἶπεν νὰ ἰθρίζεσθε χωρὶς εὐαγκην, εὐκόλον
εἶναι καὶ εἰς εἰρήνην νὰ ζῆτε συναλλήλως, καὶ τοὺς ἀνθρώ-
πους νὰ παύσατε νὰ παραπονῶνται διὰ μάταιαν ἔλπίδα, ἢ
διὰ μάταιον φόβον, ἐάν ἀκούσατε τὴν συμβουλήν μου ταύτην.
Μῆτε σὺ φόβει, μῆτε σὺ ἔλπις, μὴ ἐμβαίνειτε τὸ εἶπὲς
χωρὶς τὴν συνοδίαν μου εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Τιμάται κατ' ἔτος φιν. 25. καθ' ἐξέλιπνον φ. 13.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΜ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ